

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum
Qvae Historiam Complectitur vniuersæ Paßionis Dominicæ

Puente, Luis de la

Coloniae, 1614

Med. 47. De tertio Verbo ad Matrem suam, & discipulum Ioannem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54653](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54653)

in die mortis, sicut bonus iste latro, tecum veniam ad Paradisum. Amen.

MEDITATIO XLVII.

DE VERBO TERTIO, *Quo*
Christus Dominus matrem suam
& Ioannem discipulum est
allocutus.

PUNCTVM I.

a Ioan. 19.
25.

TABANT a autem iuxta
crucem IESV, mater eius,
& soror matris eius Maria
Cleophae, & Maria Magda-
lena, & discipulus ille, quem
diligebat.

I. CONSIDERANDVM hic est eos, qui magis in amore IESV eminebant, magis etiam eiusdem cruci appropinquasse; quia non est maius indicium amoris Christi, quam eundem ad crucem usque sequi, eius doloribus & ignominijs compatiendo, & earundem se reddendo participem: & quo proprius accedimus, & maiori stabilitate ac firmitate, eo maiora huius amoris edimus signa, cum quatuor his personis, quæ hic sunt expressæ.

II. OMNIUM verò earum dux fuit Sacratissima Virgo; cuius intuitu reliquæ accesserunt, sine qua tantum animi non habuissent, ut illis assisterent; sed illa, tanquam in fide firmior, & in amore magis accensa, omni humano peri-

culo

culo posthabito, & superatis calcatisque difficultatibus & ignominijs, quæ hinc sibi essent obuenturæ, voluit Passionem filij suæ præsens adesse; & propè ipsam crucem, magna constantiâ & fortitudine stare, appropinquans ipso corpore, quàm proximè illi fuit permissum; spiritu autem adeo accessit, ut cruci ipsi filioque suo se coniunxerit, fuerit que eidem con crucifixæ, ob amoris & doloris magnitudinem, ut suprâ perpendimus. Tribus itaque clavis confixa tenebatur. PRIMVS erat, *Medit. 1.*
viva ac vehemens apprehensio eorum, quæ si *Punct. 2.*
lius patiebatur. SECUNDVS erat intimus ille amor, quo illum non solum ut filium, sed ut suum Deum, & benefactorem infinitum prosequabatur: quomobrem omnes eius afflictiones, ut proprias habebat. TERTIVS erat compassio eius; quod talis scilicet, tanta pro alienis peccatis pateretur; ex quo tantus eius animam dolor inuasit, ut sufficeret pro martyrio, atque si ipsa in alia cruce reuera mortua fuisset. Dum enim aspiciebat caput filij spinis transfixum, proprium quoque caput spinis transfigebatur; dum aspiciebat manus eius clavis confixas, ipse quoque manus clavis transfigebatur: dum eius ossa adeo luxata aspiciebat, ut dinumerari omnia possent, ipse quoque ossa omnia, summo dolore contremiscebant. Et hac ratione, quidquid filius corpore patiebatur, id totum illa spiritu, sed grauissimè sustinebat. O Virgo virginum; optimo iure te hodie martyrum Martyrem

compellabimus ! vt enim omnes virgines, in flore virginittis custodiendo superasti ; ita martyres omnes, in martyrij fructu excessisti : martyres, ob feruens desiderium, patiendi omnia mortis tormenta, quæ tuus filius patiebatur : Martyr etiam es, ob dolores horrendos, quos eum aspiciens, tolerasti ; qui sufficiens omnino ad vitam tibi auferendam, nisi Filius tuus, te in illa conseruasset. O si licuisset in hoc martyrij genere imitari ! obtineas mihi Regina Martyrum, vt aliquo saltem modo illius particeps fiam ; carnem meam penitentiis, spiritum verò abnegationibus, martyrio afficiendo ; & omni cordis fortitudine, crucis filij tui appropinquando, meque in ea sicut tu fecisti, affligendo.

PUNCTVM II.

a Ioan. 19.
26.

CVm a vidisset ergo IESVS Matrem, & discipulum stantem, quem diligebat, dixit matri suæ: Mulier ecce Filius tuus.

I.

PERPENDENDA hinc primùm est Christi Domini nostri charitas, simulq; integritas, & authoritas, quam inter tot dolores & contemptus ostendebat ; attendens ad opera pietatis & misericordiæ, & ad officij onera, atq; si nihil tunc pateretur. Nunc enim tanquam summus Sacerdos, pro suis orat inimicis ; nunc Paradisum tanquam Redemptor promittit ; nunc matris suæ tanquam filius, & discipulus tanquam magister curam gerit. Quo exemplo nos docet, non debere nos obligationum no-

stratum

strarum curam deponere, etiam si laboribus circumdati simus. O supreme Sacerdos IESU, quantum interest inter te & alterum summum Sacerdotem Aaron! qui negavit, se posse b *Do-* b *Leuit.* 10. *mino* in officio suo, & *ceremonijs placere, men-* 19. *te lugubri.* Sed tu, mi Saluator, et si laboribus circumdatus, & tristitijs afflictus, perfectissime tamen officia tua praestas, orando pro tuis inimicis, Patrem tuum placando, & solatii matris tuae curam gerendo; da mihi quaeso Domine, hanc cordis integritatem; ut licet tribulationibus oppressus, nunquam desim ijs, quae mihi agenda praescripseris.

II.
I P S A deinde verba, quae Christus matri suae dixit, perpendam, MULIER ECCE FILIVS TVVS; atque si ei diceret: non sum tui oblitus, & obligationis, qua tibi ut filius obstringor; sed quia ex hoc mundo discedo, tibi loco mei Ioannem, tanquam filium relinquo; ut filij erga te partes obeat, tibi seruiendo; &, quae ego erga talem matrem fecissem, praestando. Sed non tamen illam *matris* nomine compellauit, sed *mulieris*; tum ne tenero illo nomine illam affligeret; tum praecipue, ut hac ratione ostenderet quam parum carni & sanguini tribueret, ut Caelestis Patris voluntati totus intenderet: quamobrem nunquam legitur eam matris nomine compellasse, ut alias etiam notauimus. *3. part. Me-* *dit. 9.*

HOC tamen verbum insigniter auxit in corde Beatissimae Virginis dolorem; tum quod ex eo cognosceret, sibi filium valedicere, & prope

esse, vt expiraret; tum quod huius commutationis disparitatem statim aduerteret, qua pro filio Dei viui filium acciperet pauperis piscatoris; & pro Cælesti magistro, terrenum discipulum. Omundi Saluator, si vt discipulum aspiciens, matri tuæ dixisti; *ecce filium tuum*. ita aspiciens te ipsum, eidem dixisses; *ecce filium tuum*; ecce quem ex Spiritu sancto concepisti, & absque vlllo dolore peperisti: ecce quem in præsepio, in ter duo animalia reclinasti, quem tui pectoris lacte nutriuisti; ecce quem tuis vinis sæpè portasti, cuius aspectu te oblectasti; cui tenerè indulxisti; ecce filius tuus in brachiis horrendæ huius crucis pender, in medio duorum latronum; ecce quàm deformatus, quàm exanguis; attende, num pro filio me agnoscas, & aliquid mihi, tanquam mater velis commendare: sed quia taces, nec mihi quicquam respondens, ecce loco mei discipulum meum tibi relinquo, *ecce filium tuum*.

III.

SED vlteriùs Christi Domini nostri charitas erga nos, in his verbis progressa est: Matrisque mentem, eorundem verborum exactiori intelligentia illustrauit, non enim solum Ioannem dedit in filium, sed in eo etiam reliquos omnes discipulos, quos tunc habebat, & vsque ad mundi finem esset habiturus, ei in filios tradidit; vt pro omnibus diceret mulier ecce filius tuus, accipe in filium tuum discipulum meum, & eos omnes accipe in filios, qui fuerint discipuli mei: hæc enim mea est

est voluntas, vt tu eorum omnium sis mater, & omnes illi filij sint tui; & vt omnes tanquam filij tui, tibi sint curæ: eorum bonum, omni sollicitudine procurando. Gratias tibi, ô dulcissime IESU, quòd matri tuæ, vt nos in filios accipiat, commiseris, hac ratione fratres nostros constituens. O Virgo sacratissima, ex hoc nunc confidentissimè tibi dicam: ecce filius tuus, memor esto, quòd vnigenitus filius commiserit tibi, vt me in filium adoptiuum acciperes. Agnosce me igitur filium, & de ijs, quæ mihi sunt necessaria, prospice.

PUNCTVM III.

DEINDE a dicit IESVS discipulo: ecce a Ioan. 19.
mater tua, & ex ea hora accepit eam 27.
discipulus in sua.

CONSIDERANDVM hic primùm est, I.
quoniam Christi Domini nostri verba effica-
cia sunt, vt fiat quod ipse dicit, & eo modo
quo ipse vult fieri, hoc verbo impressisse Bea-
tissimæ Virgini spiritum matris, erga Sanctum
Ioannem, & reliquos omnes discipulos; & si-
militer Sancto Ioanni spiritum filij, erga
Beatissimam Virginem, quem eundem spiri-
tum, ijs omnibus communicat, qui perfecti
sunt eius discipuli. Et quandoquidem verbum
hoc, non Sancto Ioanni tantum, sed in eo om-
nibusei similibus dictum est, existimabo dici
mihi à Christo, ecce mater tua; illam dilige,
illam tanquam matrem venerare, eidem ob

tempera, & quantum poteris serui; eandem in tuis necessitatibus accede: nam vt patrem meum tibi tradidi, tanquam tuum; ita matrem meam tibi trado, vt tuam: vitam ergo tuam ita institue, vt talis matris filium deceat. O dulcissima IESU, vnde mihi tantum boni, vt matrem tuam, facias etiam matrem meam? da mihi spiritum veri eius filij, vt ita ei seruiam, sicut talis mater digna est. O mater sanctissima, cum sim certus, adde te filio tuo esse obedientem, vt statim officium meae matris acceptes.

*Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuum.*

II.

DE INDEB causas exquirā, ob quas Christus Dominus noster, sic tanto favore Sancti Ioannem profecutus: quae praecipue fuerunt duae, & vtraque simul eum ad hunc fauorem disposuerunt. PRIMA fuit quod ipse esset Virgo; decebat autem filium Virginem, matrem suam virginem, non nisi virgini discipulo commendare; vt sic nobis ostenderet, quanti ipse faceret corporis & animae Virginitatem, SECUNDA causa fuit: quia in finis ipse fuit in amore & charitate erga Christum; quem ad crucem vsque secutus, iuxta illam stetit, superans difficultates omnes, quae inde illum retrahebant, sicut reliquos discipulos retraxerunt. quia igitur praeter alios ipse hunc erga Christum amorē ostendit, dignum

fuit,

fuit, vt alijs omnibus præferretur. Ex hoc desiderium magnum concipiam, beatissimam Virginem, & Sanctum Ioannem in castitate & amore Christi, & crucis eius imitandi, quod dignus habear, quem ipsa Virgo in filium acceptet, egoque illam in matrem habeam, & illi, vt par est, seruiam.

DE NIQVE & illa verba Euangelistæ sunt expendenda; *ex illa hora accepit eam discipulus in sua*; quod de Beatissima Virgine non fuit additum, quod ex illa hora discipulū accepisset in filium; quia id satis expressum videbatur, cum filius id illi commisisset; quæ vt erat ad nutum filio obediens, quodcunque diuinæ eius voluntatis signum illa haberet, factis ei erat, vt illam expleret: quod verò dicitur, Sanctus Ioannes eam accepisse in sua, intelligitur ita curæ suæ illam accepisse, vt omnia boni filij officia, erga talem matrem diligenter exhiberet; quæ ipse exactissimè re ipsa præstitit; non solum quod eius Magister, id ipsi commisisset, sed etiam quod se felicissimum indicaret, & gloriaretur, tali matri seruire. O Euangelista gloriose, gratulor de felice sorte, quæ tibi hoc die contigit; supplicā quæso dulci Magistro tuo, vt mihi eum det filij spiritū; quem tibi dedit erga matrem suam, vt eidem ego etiam seruiam, sicut tu seruisti. O mundi Saluator: quandoquidem ad eum te liberalem ostendis in cruce, vt latroni conuerso dones Paradisum, Matremque tuā discipulo te diligenti; exerce eandem mecum

III.

liberalitatem, dando mihi in hac vita intimam cordis deuotionem erga tuam Matrem; cuius interuentu obtenturum me spero ingressum in Paradisum, vbi tecum & cum illa regnem in æternum.

MEDITATIO XLVIII.
DE TENEBRIS, QUAE
facta sunt super uniuersam terram,
& de verbo quarto,
quod Christus dixit
in Cruce.

PUNCTVM I.

a Matth. 27.
45.
Marc. 15. 33.
Luc. 23. 44.
S. Thom 3.
p. q. 44. a. 2.

VM fuisset CHRISTVS crucifixus, a sexta hora (quæ est in meridie) tenebrae facta sunt super uniuersam terram, vsq; ad horam nonam, quæ est tertia post meridiem.

CONSIDERANDAE hic sunt causæ, ob quas Deus Dominus noster, prodigiosas hæc tenebræ euenire voluerit, eclipsato sole in tali occasione, & tanto tempore.

PRIMA causa, fuit vt ostenderet iustitiam in populum illum ingratißimum, ob ædè atrox delictum, in ipsum Christum admissum: indigni siquidem erant solis materialis luce, qui iustitiæ Soli vitam adimebant.

Dei.